Як відомо, всі ледачі
Ждуть легенької удачі
(Без труда щоб їм везло!).
Так і з Васею було.

Вчиться Вася в п’ятім класі.
Якось друг і каже Васі:
— Знаю чудо я одне.
Чудо справді чарівне.

Будеш мати без мороки
Ти п’ятірки за уроки,
Лиш зроби, мій друже, так:
Роздобудь собі п’ятак,

Приліпи його, мов латку,
В черевик під ліву п’ятку,
Узувайся і ходи.
Піде діло — хоч куди!
Це я, — каже, — перевірив. —

...Вася здуру і повірив.
Ліпить Вася Боровик
П’ять копійок в черевик.
Взувся,
Тупнув,
Взявсь у боки:
— Більш не вчитиму уроки:
Повезе мені і так,
Під п’ятою ж є п’ятак!

Вранці йшов і всю дорогу
Припадав на ліву ногу.
Ось і школа,

Ось і клас.
Арифметика якраз.

— Боровик, іди до дошки!
Вася встав, пом’явся трошки,
На п’ятак натис — дарма!
Де ж те чудо?
Щось нема.

...За годину викликають,
З географії питають.
Вася встав — ні в сих ні в тих,
Замість чуда — в класі сміх.

Мав мороку він велику,
Бо п’ятак у черевику
Відіграв одну лиш роль
— Надавив йому мозоль!

Закінчилися уроки —
Бігли учні в різні боки.

Ну, а Вася Боровик
Ледве тяг свій черевик.

Під п’ятою п’ять копійок,
А у сумці — стільки ж двійок!